Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26059
Copyright: Admont, Benediktinerstift

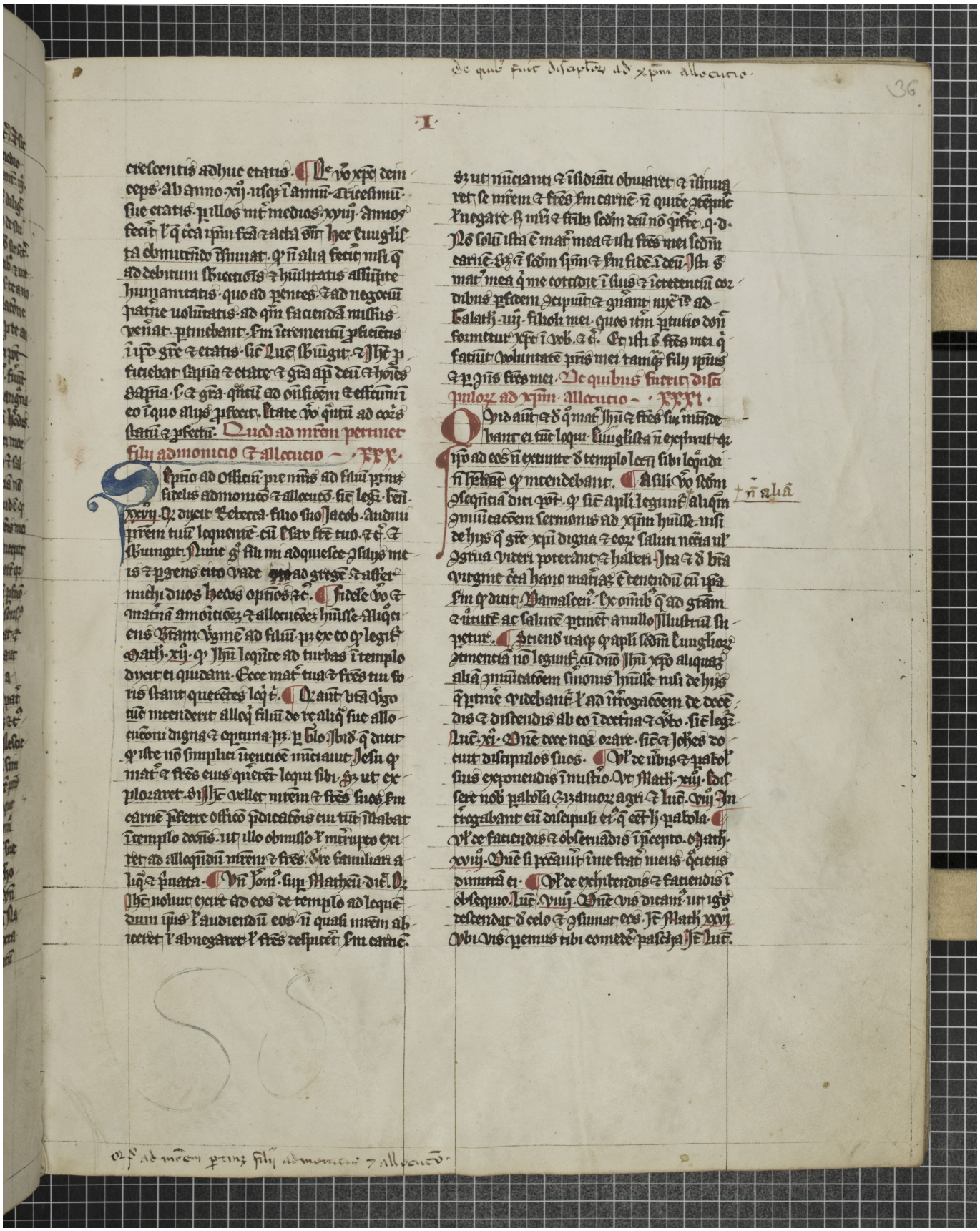

De quibus fuerit disputatio ad xpm allocutio.

36

I

crescentis adhuc etatis. Ne vo xpe dem ceps ab anno xij. usq; l'annu. ac cesimu sue etatis. p illos mt medios xxvij. annos fecit l'q ea ipm fca & acta sint hec lunglis ta obmutido insinuat. q; ñ alia fecit nisi q ad debitum sbiectois & humilitatis assumpte humanitatis. quo ad pentes & ad negocia patne uolutatis. ad qm faciendā missus penat. ptinebant. fm incrementu pficiens i ipo gre & etatis. sic Luc sbiungit. & Ihe pficiebat sapia & etate & gra ap deū & homes sapia. l. & gra. qntū ad ostensionem & effectum i eo i quo alios pfecit. l etate vo qntū ad corpis statū & pfectū. Quod ad matrem pertinet filij admonitio & allocutio — XXX.

Primo ad ostendū pnemis ad filiū primo fidelis admonitio & allocutio. sic legi. Genesis xxvij. Q; dicit Rebecca filio suo Jacob. Audiui patrem tuū loquentem cū l'Esau fratre tuo. &c. & subiungit. Nunc g; fili mi adquiescē ꝗ filijs meis & pgens cito vade ad gregē & affer mihi duos hedos optimos &c. Fidelis vo & maxima amonitoēz & allocutoēz hinisse. Aliqui ens stam ꝗgnē ad filiū pz ex eo q legit Math. xij. q; Ihū loquente ad turbas i templo dixit ei quidam. Ecce mat tua & fres tui foris stant querentes loq; &c. Q; aut beta q; igo tue intendere allocq filiū de re aliq; sue allocutōni digna & opportuna pz. p blo. Ibid. q dicit q; ille nō simplici ignorāce inducebant Jesu q mat & fres eius querēt loqui sibi. Hz ut ex plorarent. si Ihe vellet intrare & fres suos fm carne preterire officio predicatois cui tue stabat i templo doctis. ut illo obmusso l' mutato exire ret ad allocqndū matrem & fres. Sic Samuhan a liq; pnata. Vn Jom. sup Matheū dicē. Q; Ihe noluit exire ad eos de templo ad loquendum ipis l'audiendū eos. ñ quasi matrem abnegaret l' abnegaret l' fres despiceret. fm carne. sz ut nūciantē & insidiatē obuiaret & insinuaret se matrem & fres fm carne. ñ quōe ꝗequē l'negare. si mū & filius secōm deū nō qfiteri. q. d. Nō solū illa ē mat mea & illi fres mei secōm carne. sz & secōm spm & fm fidē. i deū. Ista s mat mea q me cotidie i filios & i credentes corribus pfidem seqpuit & gnant. unde id ad Galath. iij. filioli mei. quos itm ptuio donē formetur xpe i vob. &c. Ex ista s fres mei q fatiūt voluntate patris mei tamq filij ipius & pgnis fres mei. De quibus fuerit disputatio ad xpm allocutio — XXXI.

Quid aut & d q mat Ihu & fres eius intendebant ei tue loqui. lunglista ñ exprimit. q. ipo ad eos ñ exeunte d templo loqui sibi loquendi si habat q intendebant. Ad filii vo secōm sequēcia dicit qd. q; sic apli leguntē aliqm gmuicacōem sermonis ad xpm huisse. nisi de hys q gre xpi digna & eorū salutē nōia ul gratia videri poterant & haberi. Ita & d bta virgine ea hanc mat ꝗ & tenendū cū ipa fm q dicit. Damascen. Ne omib q ad gram & ūitate ac salutē pmet a nullo illustrū suspetus. Intend itaq; q apli secōm lunglistē intentiā nō leguntē ei dixē Ihu xpo aliquatē aliā gmuicacōem sermonis huisse nisi de hys q pmet q debant l' ad interrogacōem de decēdis & diffendis ab eo i dectina & cōto. sic legit Luc. xi. Qnē dce nos orare. sic & Johes docuit discipulos suos. Qd de rebus & parabolis suis exponendis i multo. Vt Math. xiij. loquere nobis parabolā Zizanior agri & Luc. xiij. Interrogabant eū discipuli ei. q. ceterij parabola. Qd de faciendis & obseruandis i precepto. Math. xxiij. Qnē si peccauit i me frater meus. q. ei dimittē ei. Qd de exhibendis & faciendis i obsequio. Luc. xviij. Qnē vis dicam. ut ignis descendat d celo & consumat eos. Et Math. xxvj. Vbi vis quemus tibi comedē pascha. Et Luc.

Qd ad matrem pertinet filij admonitio & allocutio.